

ŽIVOTOPIS HANY ŠIMONOVÉ

Hana Šimonová se narodila 31. prosince 1929. Její rodné příjmení bylo Hlaváčková. Měla čtyři sourozence: Karel, Milan, Boris a Jolana. Svoje dětství prožila ve východních Čechách ve Veselé u Rovenska pod Troskami. Její otec Karel Hlaváček pracoval jako řídící učitel v Základní škole ve Veselé, kde i s rodinou bydleli. Jejich rodina se zapojila do odboje proti okupantům, pomáhali lidem, kteří byli v nouzi nebo potřebovali pomoc či byli hledáni (docent Vladimír Krajina, Karel Čurda a paní Vlčková). Nedílnou součástí odbojové akce byla i Hana Hlaváčková (matka Hany Šimonové). Karel Hlaváček zastával vedoucí místo v organizaci Obrana národa a byl ve spojení s parašutistickou skupinou Antimony.

Paní Šimonová navštěvovala Základní školu ve Veselé do páté třídy, poté Měšťanskou školu v Rovensku pod Troskami, dále začala studovat dvouletou Obchodní školu v Semilech, ale po jednom roce byla škola zavřena (akorát byla 2. světová válka). Paní Šimonová nemohla být za války totálně nasazena, jelikož jí nebylo ještě patnáct let, proto se šla učit na pánskou krejčovou. Po skončení 2. světové války se rodina Hlaváčkových přestěhovala do Liberce, protože se otec stal ředitelem filmového ústavu pro školy v Liberci. Zde pracoval do jeho zatčení (1948). Hana Šimonová v Liberci byla zaměstnána v obchodní komoře. Po dvou letech přesídlila do Zlína za svým bratrem Milanem. Do důchodu bylo její zaměstnání sjato se stavebnictvím. Dle našich výpočtů paní Šimonová odešla do důchodu v roce 1985.

Paní Šimonová se za svůj život stala dvojnásobnou matkou, trojnásobnou babičkou a trojnásobnou prababičkou.

Její hlavní náplní v životě krom dvou synů byl skaut, dokonce vedla i skautský oddíl, kdy jí ještě nebylo ani sedmnáct let. Absolvovala několik letních skautských táborů (ve Veselé, na Slovensku). Skrze skaut získala spoustu přátel, se kterými se vídávají na pravidelných schůzkách doteď, uskutečňují procházku nebo jdou na kafičko. Zapojovala se do různých brigád, především na opravě skautské chaty Seleška. Dalším zájmem v jejím životě byla vysokohorská turistika a pokořila horu Lomnický štít ve Vysokých Tatrách. Nedílnou součástí její optimistické nálady byl i zpěv, nejraději zpívala národní písně.

Politicky se neangažovala, ale všichni věděli, že nesouhlasí s komunismem a okupací, proto také v práci neměla postup na vyšší funkci.

Se svým životem byla a je spokojena, nic by na něm neměnila.